

LXVIII.

तमग्रिमिव संशान्तं संशोषितमिवार्णवं ।
 अस्तं गतमिवादित्यं स्वर्गतं प्रेक्ष्य भूमिपं ॥ १ ॥
 द्विविधेनापि दुःखेन कौशल्या भृशपीडिता ।
 भर्तुः पादौ प्रगृह्णती विललाप सुदुःखिता ॥ २ ॥
 कृतपुण्यो ऽसि नृपते शुद्धसत्त्वश्च मानद ।
 यस्त्वं प्राणान् परित्यज्य नाद्य शोचसि राघवं ॥ ३ ॥
 पुत्रशोकसमुद्भूतो हृन्मनोदेहतापनः ।
 तत्प्राणहरणो व्याधिर्मामनार्यां न बाधते ॥ ४ ॥
 सत्यसंधे महाभागे प्रधानाभिजनात्मनि ।
 एष त्वय्यनुवृत्तो वै भावः करुणवेदिनि ॥ ५ ॥
 अहमेवाशुद्धसत्त्वा नीचा चादृढसौहृदा ।
 अजीवनार्हा जीवामि या त्वयाहं विनाकृता ॥ ६ ॥
 मृत्युरस्यामवस्थायां प्रशस्तस्ते नराधिप ।
 जीवितं मम चाप्यस्यामवस्थायां विगर्हितं ॥ ७ ॥
 अवस्थायामवस्थायां तत् तद्वति पूजितं ।
 पूजितं मरणं तस्य यस्य जीवितमीदृशं ॥ ८ ॥